DENOMINACIÓ: **POBLAT IBÈRIC DE PUIG CASTELLAR**
ADREÇA: X=433839.30 Y=4591460.04
MUNICIPI: Santa Coloma de Gramenet
ÈPOCA: Des de s V o IV a.C fins 195 a. C.
AUTOR/A: .
PROMOTOR/A: .
TIPOLOGIA: Lloc d'habitació amb estructures conservades de poblat
TITULARITAT: .
ÚS: .
CODI: p.3



DESCRIPCIÓ:

Situat al cim del Puig Castellar (302m) la ocupació humana es situa al casquet fins la cota 286 m a la banda més suau i 296m al cantó més abrupte.

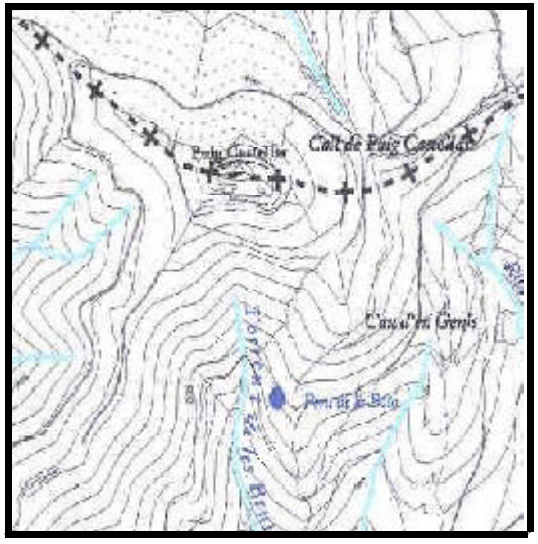
El poblat té la forma allargasada, uns 100 m. i l'amplada màxima de 50 m. La superfície total ocupada és de 4.000 m².

L'excavació parcial efectuada ens permet descobrir carrers, cases i murs interemedis. S'ha trobat tres carrers que segueixen la direcció E a O, traçats paral·lelament a les corbes de nivell.

Les cabanes millor conservades tenen murs de 0,60m. de gruix i una alçada menor de 1,50 m. Fetes amb pedres de pissarra i granit de diferents mides, la majoria sense escairar i col·locades en sec. Son freqüents les petites pedres que fan de falques. Sobre unes quantes filades de pedra es disposaven tovots o tàpia per tal d'aconseguir tota l'alçada deles parets. Alguns murs estaven t fets totalment de tàpia.

Les habitacions del poblat tenen diferents mides i formes, predominant els paraments rectilínis. Un fet important és que es desconeix la comunicació entre els carrers.





CONTEXT:

Sobre un cim que domina el portell per on circula el riu Besòs, des d'aquest punt se'ns mostra una amplia panoràmica del Pla de Barcelona i la Depressió Prelitoral. Lloc d'accés dificultós.

Data de la darrera actualització: Octubre 2001

EVOLUCIÓ D'USOS: **Original:** poblat ibèric
Actual: jaciment arqueològic d'un despoblat.

ESTAT DE CONSERVACIÓ: Bo
.

VALORACIÓ: Dels primers poblats ibèrics excavats i més citats en la bibliografia catalana.

PROTECCIÓ PROPOSADA: Senyalitzar pels visitants

RÈGIM URBANÍSTIC: Plan General Metropolitano de Ordenación Urbana de la Entidad Municipal Metropolitana de Barcelona. Juliol 1976.
Classificació: Sistema (S)
Qualificació: Clau 28. Sistema de repoblació.

RÈGIM DE PROTECCIÓ: … .

REFERÈNCIA CADASTRAL: .

DADES HISTÒRIQUES:

Es creu qeu fou un establiment laità (ss V o IV aC), d'uns 200 habitants. Perdurà fins que durant la segona Guerra Púnica, any 195 aC, Marc Ponci Cató, l'assaltà i cremà. Aquest incendi va provocar el despoblament immediat de moltes habitacions, on quedaren eines, vaixelles i utensilis.

Descobert a inicis del s. XX per F. de Segarra, dins la seva finca, fou excavat per ell i després pel Servei d'Investigacions Arqueològiques de l'Institut d'Estudis Catalans.

Encara hi ha una part considerable per descobrir, entre altres coses la necròpolis.

BIBLIOGRAFIA:

* J. Martín Almagro. Carta Arqueológica de España. Barcelona.
* Inventario del Patrimonio Històrico, Arquitectònico i Ambiental de Montcada i Reixac. Diputació de Barcelona. Servei del Patrimoni Arquitectònic Local i Ajuntament de Montcada i Reixac.

